

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 15. studenoga 2020.* [\[Multimedia\]](#)

„Ne budi sebičan, pruži ruku siromahu“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu pretposljednju nedjelju liturgijske godine Evanđelje nam pred oči stavlja prispodobu o talentima (usp. *Mt 25, 14-30*). To je dio Isusova govora o posljednjim vremenima koji prethodi njegovoj mucij, smrti i uskrsnuću. Prispodoba pripovijeda o nekom bogatašu koji je morao otputovati, a kako je trebao biti dugo odsutan povjerava svoja dobra trojici svojih slugu: prvome povjerava pet talenata, drugome dva, trećem jedan. Isus precizira da je raspodjela izvršena „svakomu po njegovoj sposobnosti“ (r. 15). Tako Gospodin čini sa svima nama: dobro nas poznaje, zna da nismo isti i ne želi privilegirati nikoga na štetu drugih, već svakom povjerava dobra razmjerno njegovim sposobnostima.

Za vrijeme gospodareve odsutnosti, prva dvojica sluga mnogo su se trudili i radili tako da su čak udvostručili povjereni iznos. To se nikako ne može reći i za trećega slugu koji je sakrio svoj talent u jednu rupu: kako bi izbjegao rizike, ostavlja ga tamo, na sigurnom od lopova, ali ga nije oplodio. Dolazi vrijeme za povratak gospodara koji poziva sluge da podnesu račun. Prva dvojica predstavljaju dobar plod svog zalaganja, radili su i gospodar ih hvali, nagrađuje i poziva da sudjeluju u njegovu slavlju, u njegovoj radosti. Treći, međutim, shvativši svoju pogrešku, odmah se počinje opravdavati, govoreći: „Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!“ (rr. 24-25). On se brani od svoje lijenosti optužujući svojega gospodara da je „strog“. Tu naviku imamo i mi: branimo se, puno puta, optužujući druge. Ali nisu krivi oni: krivnja je na nama, krivica je naša. A taj sluga optužuje druge, optužuje gospodara ne bi li sebe opravdao. I mi, mnogo puta, činimo isto. Tada ga gospodar prekora: naziva ga „zlim i lijenim“ slugom (r. 26), oduzima mu talent i izbacuje ga iz svoga doma.

Ova prispodoba vrijedi za sve, ali kao i uvijek, posebno za kršćane. I danas je silno aktualna: danas na Dan siromašnih kada Crkva nama kršćanima govori: „Pruži ruku siromahu. Pruži ruku siromahu. U životu nisi sam: ima ljudi koji te trebaju. Ne budi sebičan, pruži ruku siromahu“. Svi smo od Boga dobili „nasljedstvo“ kao ljudska bića, ljudsko bogatstvo, koje god da ono bilo.

A kao Kristovi učenici primili smo i vjeru, Evanđelje, Duha Svetoga, sakramente i mnoge druge stvari. Te darove treba upotrijebiti za činjenje dobra, za činjenje dobra u ovome životu kao služenje Bogu i braći. I danas Crkva govori tebi, govori nama: „Iskoristi ono što ti je Bog dao i svrni svoj pogled na siromaha. Gledaj samo koliko ih je, pa i u našim gradovima, u središtu našega grada, mnogo ih je. Činite dobro!“.

Mi ponekad mislimo da biti kršćanin znači ne činiti zlo i da se dobro sastoji u tome da se ne čini zlo. Ali ne činiti dobro nije dobro. Moramo činiti dobro, izići iz sebe samih i pogledati, pogledati one koji su u najvećoj potrebi. Toliko je gladi, također usred naših gradova, i mnogo puta ulazimo u tu logiku ravnodušnosti: siromah je ondje, a mi okrećemo glavu na drugu stranu. Pruži ruku siromahu: to je Krist. Neki kažu: „Ma ti svećenici, ti biskupi koji govore o siromasima, o siromašnima... Želimo da nam govore o vječnom životu!“. Gledaj, brate i sestro, siromašni su u središtu evanđelja; Isus je taj koji nas je naučio govoriti siromašnima, Isus je došao radih siromaha. Pruži ruku siromahu. Primio si toliko toga, a puštaš da tvoj brata, da tvoja sestru umru od gladi?

Draga braćo i sestre, neka svatko kaže u svom srcu ono što nam Isus danas govori, neka ponovi u svome srcu: „Pruži ruku siromahu“. I Isus nam kaže još nešto: „Znaj, ja sam siromah“. Isus nam kaže ovo: „Ja sam siromah“.

Djevica Marija primila je veliki dar: samog Isusa, ali nije ga zadržala za sebe, darovala ga je svijetu, svom narodu. Učimo od nje pružati ruku siromahu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U molitvama sam sa stanovništvom Filipina koje trpi zbog razaranja, a prije svega zbog poplava izazvanih snažnim tajfunom. Izražavam svoju solidarnost s najsiromašnijim obiteljima koje su pogođene tim nedaćama i potporu onima koji čine sve da im pomognu.

U mislima mi je, zatim, Obala Bjelokosti gdje se danas slavi Nacionalni dan mira u prilikama socijalnih i političkih napetosti koje su, nažalost, odnijele brojne žrtve. Pridružujem se molitvi Gospodinu za dar nacionalne sloge i pozivam sve sinove i kćeri te drage zemlje da odgovorno surađuju za pomirenje i mirni suživot. Posebno potičem različite političke aktere da ponovno

uspostave ozračje međusobnog povjerenja i dijaloga u potrazi za pravednim rješenjima koja štite i promiču opće dobro.

Jučer je u jednom bolničkom zdanju u Rumunjskoj, gdje je hospitalizirano više pacijenata oboljelih od koronavirusa, izbio požar u kojem je bilo više žrtava. Izražavam svoju blizinu i molim se za njih. Molimo za njih.